

Vimy Ridge

Vimy Ridge is voor de Canadezen een hele belangrijke plaats. Op deze plaats werd van 9 tot 12 april 1917 Canadese geschiedenis geschreven. Canadezen zeggen dat hier hun identiteit als land geboren werd.

Vimy Ridge was een 7 kilometer lange heuvelkam die in handen was van de Duitse troepen. Van hierop hadden zij een uitstekend zicht op de geallieerde troepen. Deze heuvelkam was uitgebouwd tot een stevige verdedigingspost. Eerdere aanvalspogingen door Franse troepen hadden niks opgeleverd en had hun al meer dan 100.000 manschappen gekost. Het Canadese legerkorps kreeg de opdracht om een gezamenlijke aanval met de vier divisies uit te voeren en de heuvelkam te veroveren. De aanval werd secuur voorbereid; om de manschappen optimale dekking te bieden, werden lange tunnels gegraven tot in de frontlinie.

In de week voorafgaande aan de aanval, werden de Duitse linies heel zwaar bestookt door artillerie. Wat mislukte bij de slag aan de Somme lukte hier wel. Het bombardement vernielde reeds verschillende verdedigingswerken van de Duitse troepen. Op 9 april 1917 om 5u30 's morgens bestormden de vier Canadese Divisies Vimy Ridge. De Canadese troepen toonden zich als uiterst vastbesloten om de

overwinning te behalen. Hill 145, het hoogste en ook belangrijkste punt van deze heuvelkam werd veroverd door een bajonetaanval op machinegeweren. Na drie dagen vechten, behaalden de Canadezen de uiteindelijke overwinning. Maar ze betaalde een zware prijs voor deze overwinning. 3598 Canadezen sneuvelden in deze slag en meer dan 7000 raakten gewond. Vier Canadezen werden gedecoreerd met een Victoria Cross voor hun aandeel in deze slag: Private William Milne, Lance-Sereant Ellis Sifton, Captain Thain MacDowell en Private John Pattison.

Het Canadese monument voor de vermisten staat nu op Hill 145. Het memorial herdenkt de 11285 Canadese soldaten die sneuvelden in Frankrijk in de eerste wereldoorlog en geen gekend graf hebben. De grond waar op het memorial staat en de grond eromheen werden door Frankrijk geschonken aan Canada. Na de eerste wereldoorlog werd in Canada beslist om enkele herdenkingsmonumenten op te richten op plaatsen die voor het Canadese leger van belang waren. Uiteindelijk werden 8 locaties geselecteerd. Er werd een wedstrijd uitgeschreven en er werden in totaal 160 ontwerpen ingediend. De jury koos uiteindelijk voor het ontwerp van Walter Seymour Allward.

De bouw van het memorial werd in 1925 begonnen, maar door problemen met de levering van de nodige kalksteen uit Kroatië, duurde de bouw meer dan 11 jaar. Het monument werd plechtig ingehuldigd op 26 juli 1936. Voor de inhuldiging ervan werd de Vimy Pelgrimage ingericht, waardoor 6400 Canadezen op vijf lijnboten naar Frankrijk kwamen.

Het memorial is opgebouwd uit een voetstuk met daarop twee grote kalkstenen zuilen. De voorste muur is ruim 7 meter hoog en stelt een ondoordringbare verdedigingsmuur voor. Aan beide uiteinden van de muur

bevindt zich aan de voet van de trappen een figuur, aan het zuidelijk einde de Breaking of the Sword, aan het noordelijk einde de Sympathy of the Canadians for the Helpess. Centraal staat boven op de muur een beeld van een vrouw gehuld in een mantel, neerkijkend met gebogen hoofd. Deze vrouw is Canada Bereft of Mother Canada, een verpersoonlijking van de jonge Canadese natie die treurt om haar doden.

Centraal op het voetstuk van het monument staan twee pylonen, zo'n 30 meter hoog. De ene draagt het esdoornblad van Canada, de ander de Fleur-de-Lys van Frankrijk. Boven op de pylonen bevinden zich een aantal figuren. De voornaamste zijn Justice en Peace, met daaronder hope, Charity, honour en Faith aan de oostzijde en Truth en Knowledge aan de westzijde. Beneden tussen de twee pylonen bevindt zich de Spirit of Sacrifice.

Naast de trappen aan de achterkant bevindt zich een beeld van een treurend ouderpaar, een vader en een moeder, elk aan een kant van de trap. Op de buitenmuur van het monument zijn 11.285 namen ingeschreven van Canadezen die sneuvelden in Frankrijk, maar wiens graf onbekend is.

Bij de parking voor het memorial staat een monument voor de 1ste Marokkaanse Divisie. Zij slaagden er in mei 1915 tijdens de tweede slag om Artois even in de hoogte te veroveren, maar kon deze niet vasthouden door gebrek aan versterkingen. Hun inzet wordt herdacht door dit gedenkteken.

**Tekst: infoboekje Fronttour: Friends of
World War 14-18
Foto's: Rasker Rudi**